

**DIUMENGE V DE PASQUA (C)**  
**Homilia del P. Damià Roure, monjo de Montserrat**  
**19 de maig de 2019**  
**Fets 14,21b-27; Ap 21,1-5a; Jn 13, 31-35**

*Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres Jn 13,34*

En el llibre dels Fets dels Apòstols podem seguir els passos dels primers cristians quan anaven per tot arreu amb el desig de transmetre i compartir la seva fe en Jesús ressuscitat. Ho hem sentit en la primera lectura: Pau i Bernabé anaven de ciutat en ciutat per l'Àsia Menor i Síria. Els trobem dialogant i enfortint els nous cristians, ajudant-los a viure i a crear una comunitat ben viva. No els amagaven que haurien de superar tota mena de dificultats seguint l'estil de Jesús, el Crist, que va passar pel mont fent el bé. Si descobrim la manera de fer de Jesús, també nosaltres mirarem de ser tan humans com ell.

Una de les nostres feines com a cristians ha de ser la de crear un ambient amable i habitable, fins i tot quan ens trobem amb allò que no comprenem: el sofriment, la violència, la mort. Ens ho indiquen també les proves i tribulacions de què parlaven els apòstols quan, en les dificultats, s'encoratjaven mútuament a no apagar la fe ni l'amor. Igual com ells, és amb constància perseverant que anirem creant una història de convivència humana i cristiana, ben oberta al diàleg i al respecte envers els qui tinguin punts de vista diferents.

Els deixebles –ho hem sentit– ni es desanimaven ni es resignaven. Continuaven amb fermesa la seva tasca, convençuts que és Déu mateix qui obre la porta de la fe. L'església creix i s'eixampla a mesura que l'evangeli toca el cor de les persones. Per això cada batejat és cridat a repetir en la seva vida –de la manera que pugui– el testimoni dels apòstols, sabent que la porta de la fe continua sempre oberta, en tots els llocs i en tots els temps.

A la segona lectura, del llibre de l'Apocalipsi, sant Joan ens parla d'un cel nou i d'una terra nova, que ha començat justament amb la victòria pasqual de Crist, amb la seva resurrecció. És la nostra gran esperança, que ha de ser capaç d'ajudar-nos a vèncer –amb l'ajut del Senyor– les forces negatives i destructives que poden fer mal, tant a nivell personal com comunitari i ciutadà. Tenim un objectiu, el d'ajudar a crear una ciutat plenament humana: només així podrem arribar a la ciutat santa vers la qual pelegrinem, fent l'experiència que, al mateix temps, Déu sempre ens fa costat i ens ajuda a de construir aquesta comunitat d'esperança. Recordem el que ens diu Jesús: «Jo faré que tot sigui nou». Aquesta novetat va més enllà de les nostres forces, però ara i aquí, convé que treballem per aquest Regne de justícia, de diàleg i de pau, que ha de ser, per a tothom, una font de vida i d'esperança.

Caminem, doncs, vers aquesta nova Jerusalem, que és la ciutat dels qui experimenten la bondat del Senyor. Fem camí al costat dels qui més ho necessitin: per malatia, per manca de feina, per la presó i per tantes altres circumstàncies. Som convidats a ser ciutadans oberts al diàleg i al respecte mutu, amb l'esperit de millorar la nostra convivència en el moment concret que estem vivint. Ens encoratja a fer-ho el que ens proposa Jesús: «Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat». Si aconseguim crear un ambient de germanor i el renovem cada dia, tot ens serà més fàcil. Per poder-ho fer, comptem amb aquella força que ens infon Jesús mateix, ell que ens ha estimat primer: sempre al davant, se'ns avança i ens precedeix i nosaltres el trobem de nou cada dia. Com a cristians, siguem conscients que Jesús ens crida a viure l'evangeli, d'acord amb el manament nou d'estimar-nos tal com ell ens ha estimat.

Així, doncs, més enllà de les afinitats i els sentiments, tant de bo que aconseguim viure amb una actitud constructiva, que sapiguem superar les barreres ideològiques, les fronteres ètniques, les enemistats i les desconfiances. L'amor amb què Jesús ens ha estimat conté un respecte autèntic i confia en cada un de nosaltres, en cada persona. Ara, en ple temps de Pasqua, volem compartir la seva proposta i volem seguir-lo dia a dia amb un esperit sincer de germanor. Amb una actitud ben constructiva podrem posar en pràctica el manament de Jesús d'estimar tothom com ell ens ha estimat: així la nostra vida es desplegarà de la manera mes normal, amb un coratge renovat i amb una actitud dialogant, oberta i fraterna.